

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ

(Обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г. и бр. 25 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 25 се създава нова ал. 3:

„(3) Концесиите за услуга на морските плажове се възлагат, изпълняват и контролират при условията и по реда на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.“

§ 2. В Преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нов § 4а:

„§ 4а. Възлагането на концесии за морски плажове, за които до влизането в сила на този закон е прието решение за откриване на процедура по реда на отменената глава втора „а“ от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие, се приключва по реда, предвиден в нея.“

2. В § 5, ал. 1 след думите „Сключените до влизането в сила на този закон“ се добавя „и на § 34 от Преходните и заключителните му разпоредби“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 30 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 68 и 109 от 2013 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 9, 14 и 79 от 2015 г., бр. 20, 43, 59 и 75 от 2016 г., бр. 58, 85 и 96 от 2017 г., бр. 37, 77 и 86 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.), в чл. 6, т. 35 думите „изпълнява правомощията на концедент за концесиите за морски плаж, включително“ се заличават.

§ 4. В Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., бр. 45 и 82 от 2012 г., бр. 27, 28 и 66 от 2013 г.; Решение № 12 от 2013 г. на Конституционния съд – бр. 105 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 40 и 98 от 2014 г., бр. 9, 61 и 101 от 2015 г., бр. 20 и 36 от 2016 г., бр. 58, 96 и 103 от 2017 г. и бр. 28 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Морските плажове или части от тях с прилежащата им акватория се управляват и поддържат чрез възлагане на концесия за услуга. Широчината на прилежащата акватория, включена в обекта на концесия, не може да бъде повече от 200 м. Срокът на концесията за морски плаж е до 20 години.“;

б) в ал. 5 се създават изречения четвърто и пето:

„Условията на търга за отдаване под наем на морски плаж се публикуват до 30 дни преди крайния срок за подаване на заявления за участие. Заповедта на министъра на туризма за провеждане на търг за отдаване под наем на морски плаж е индивидуален административен акт и подлежи на предварително изпълнение при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

2. В чл. 8:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Министърът на туризма:

1. извършва подготвителните действия за възлагане на концесии за морски плажове при условията и по реда на този закон;

2. внася в Министерския съвет предложения за възлагане на концесии за морските плажове;

3. организира процедурите за определяне на концесионер;

4. сключва концесионните договори;

5. провежда процедури за отдаване под наем на морски плажове и сключва наемните договори;

6. организира контрола по изпълнение на задълженията по сключените концесионни договори и договорите за наем;

7. представлява държавата по дела, образувани във връзка с възникнали спорове по сключени концесионни договори, съответно по договори за наем, на морските плажове.“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Минималният размер на концесионното възнаграждение, съответно на наемната цена, за морски плажове се определя по методика, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на туризма.“

3. Създава се глава втора „а“ с чл. 8а-8р:

„Глава втора „а“

ВЪЗЛАГАНЕ НА КОНЦЕСИЯ ЗА МОРСКИ ПЛАЖ

Чл. 8а. (1) Концесия за морски плаж се възлага при условията и по реда на този закон чрез провеждане на открита процедура за определяне на концесионер.

(2) Откритата процедура се провежда на един етап, в който участникът подава едновременно заявление и оферта. Откритата процедура не включва договаряне.

(3) Правомощията на концедент по смисъла на този закон се изпълняват от Министерския съвет.

(4) Дейностите по възлагане на концесията по ал. 1 включват:

1. подготвителни действия – изготвяне на обосновка на концесията и проект на обявлението съгласно приложение № 6 от Закона за концесиите, което ще се публикува в Националния концесионен регистър;

2. провеждане на процедура за възлагане на концесия;

3. сключване на концесионен договор.

(5) Подготвителните действия започват след съгласуване с Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на околната среда и водите, Министерството на културата и Държавна агенция „Национална сигурност“. В срок до 14 дни съответното ведомство изразява становище относно наличие или отсъствие на опасност за националната сигурност и отбраната на страната, за живота и здравето на гражданите, за околната среда, за защитените територии, зони и обекти и за обществения ред. При наличие на опасност становището следва да съдържа препоръки по законосъобразност за отстраняване на опасността, а в случай че не може да бъде отстранена, концесия не се възлага. Когато ведомството

не предостави становище в определения срок, се приема, че не е налице опасност.

(6) Процедурата за възлагане на концесия за морски плаж включва действия по:

1. приемане на решение за откриване на процедура за възлагане на концесия;
2. провеждане на процедура за определяне на концесионер;
3. приемане на решение за определяне на концесионер.

(7) Срокът на концесията започва да тече от деня на влизането в сила на концесионния договор и не може да се продължава, освен ако не е предвидена такава възможност в концесионния договор и с удължаването не се надвишава общият допустим срок, посочен в чл. 7, ал. 1.

(8) По този закон не се предвиждат плащания от страна на концедента.

Чл. 8б. (1) Обект на концесия, възложена по реда на този закон, са морските плажове с прилежащата им акватория.

(2) Обектът на концесия може да включва и принадлежности, определени в решението за откриване на процедурата за възлагане на концесията.

Чл. 8в. (1) Концесионер е лицето, на което чрез сключване на концесионния договор се възлага концесията.

(2) Концесията се възлага на участника, определен за концесионер с решението по чл. 8м, ал. 2.

(3) Когато участникът, определен за концесионер, е юридическо лице или обединение, което не е търговец, концесията се възлага на новоучредено търговско дружество, в което юридическото лице е едноличен собственик на капитала, съответно участниците в обединението притежават целия капитал в съотношението от договора им за обединение. Когато участникът, определен за концесионер, е търговец, концесионният договор може да се сключи с новоучредено търговско дружество, в което участникът притежава целия капитал, ако това е предвидено в документацията за концесията.

(4) Когато участникът, определен за концесионер, е физическо лице, концесията се възлага на новоучредено търговско дружество, в което участникът е едноличен собственик на капитала, или на новорегистриран от него едноличен търговец.

(5) В случаите по ал. 3 и 4 лицето, което сключва концесионния договор, е обвързано от офертата на участника, определен за концесионер.

Чл. 8г. (1) Министърът на туризма осигурява изготвянето на обосновка на концесията и внася в Министерския съвет предложение за възлагане на концесия за морски плаж.

(2) Министърът на туризма или упълномощено от него длъжностно лице възлага със заповед изготвянето на обосновка на концесията за морски плаж на експерти от Министерството на туризма и/или на външни консултанти.

(3) Заповедта по ал. 2 съдържа:

1. срок за изработване на обосновката на концесията, който не може да бъде по-дълъг от един месец;

2. експертите, на които се възлага изготвянето на обосновката при условията и по реда за определяне на външните експерти;

3. максимален размер на средствата за изработване на обосновката, който се разходва от утвърдените разходи за концесионна дейност за съответната година.

(4) Обосновката на концесията за морски плаж съдържа:

1. цели и срок на концесията;

2. прогнозна стойност, изчислена по чл. 28 и 29 от Закона за концесиите;

3. правно основание за възлагане на концесията;

4. основни технически и други характеристики на обекта на концесията, включително описание на принадлежностите му;

5. описание на услугите и дейностите, които могат да се извършват с обекта на концесията, и условията за извършването им;

6. анализ на ефективността на концесията от гледна точка на концедента и финансово-икономическите аспекти на концесията;

7. други особености на обекта на концесията;

8. изводи и препоръки;

9. приложения, въз основа на които е изготвена обосновката.

Чл. 8д. (1) Решението на Министерския съвет за откриване на процедура за възлагане на концесия за морски плаж съдържа:

1. предмета и обекта на концесията;
2. принадлежностите - когато такива се включват в обекта на концесията;
3. максималния срок на концесията;
4. условията за осъществяване на концесията;
5. основните права и задължения по концесионния договор;
6. условията и/или забраните за отдаване на обекта на концесията под наем и за възлагане на дейности по експлоатацията му на подизпълнители;
7. вида и размера на гаранциите за изпълнение на задълженията по концесионния договор и/или други обезпечения;
8. условията и формата за плащане на концесионното възнаграждение, включително:
 - а) размера на минималното годишно концесионно възнаграждение за срока на концесията;
 - б) реда за плащане на концесионното възнаграждение;
9. изискванията, свързани с националната сигурност и отбраната на страната, в случай че има такива;
10. условията за опазването на околната среда, на човешкото здраве и на защитените територии, зони и обекти;
11. други изисквания, свързани с характера на концесията, които не са нормативно определени;
12. критериите за комплексна оценка на офертите и тяхната относителна тежест;
13. размера и начина на плащане на гаранцията за участие в процедурата за възлагане на концесия;
14. оправомощаване на министъра на туризма изцяло да организира и провежда процедурата за възлагане на концесия на морския плаж;
15. изисквания към професионалните или техническите способности и/или финансовото и икономическото състояние на участниците, които са свързани със спецификите на предмета и обекта на концесията.

(2) Решението по ал. 1 се обнародва в „Държавен вестник“ и може да бъде обжалвано в 10-дневен срок от обнародването му по реда на глава шеста от Закона за концесиите.

(3) В 14-дневен срок от влизането в сила на решението на Министерския съвет по ал. 1, то се изпраща от длъжностното лице, определено от министъра на туризма за вписване в Националния концесионен регистър.

Чл. 8е. (1) Концесионерът на морски плаж се определя чрез открита процедура по чл. 8а, ал. 2.

(2) В процедурата може да участва всяко физическо или юридическо лице или обединение от такива лица.

(3) При наличие на основание за изключване участникът се отстранява от процедурата за определяне на концесионер.

(4) Основанията за изключване са:

1. влязла в сила присъда, с която участникът или член на неговия управителен или надзорен орган, или лице, което има правомощия да представлява, да взема решения или да упражнява контрол в рамките на тези органи, е осъден за престъпление по чл. 108а, 159а-159г, 192а, чл. 212, ал. 3, чл. 248а, 253, 253а, 254б, 301-302а, 304-305а, 307, 321 и 321а от Наказателния кодекс, или влязла в сила присъда или друг съдебен акт за аналогично престъпление съгласно законодателството на държавата, в която участникът е установен, и в държавата по местоизвършване на дейността;

2. влязъл в сила съдебен или административен акт, с който е установено, че участникът не е изпълнил задължения, свързани с плащането на данъци или на задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и лихвите по тях в Република България, или аналогични задължения съгласно законодателството на държавата, в която участникът е установен, и в държавата по местоизвършване на дейността;

3. влязъл в сила административен или съдебен акт, с който на участника е забранено да участва в процедури за възлагане на обществени поръчки или концесии съгласно законодателството на държавата, в която участникът е установен, и в държавата по местоизвършване на дейността;

4. допуснато от участника съществено неизпълнение на задължение по концесионен договор, наемен договор за морски плаж или по договор за обществена поръчка, което е довело до прекратяване на съответния договор съгласно законодателството на държавата, в която участникът е установен, и в държавата по местоизвършване на дейността;

5. регистрация на участника или на свързани с него лица в юрисдикция с преференциален данъчен режим по смисъла на § 1, т. 64 от Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане;

6. обявена несъстоятелност или ликвидация, или открито производство по несъстоятелност на участника, или наличие на сходна процедура съгласно законодателството на държавата, в която е установен, и в държавата по местоизвършване на дейността.

(5) Основание за изключване е и всяко от следните обстоятелства, установено от концедента при провеждане на процедурата за определяне на концесионер и удостоверено с надлежни доказателства:

1. наличие на конфликт на интереси, който не може да бъде преодолян чрез отстраняване на лицето, за което е налице конфликт на интереси;

2. опит на участника да упражни непозволено влияние върху процеса на вземане на решения от концедента, да получи поверителна информация, която може да му даде необосновано предимство в процедурата за определяне на концесионер, или да представи невярна, непълна или подвеждаща информация, която може да окаже влияние върху решенията за отстраняване от процедурата за определяне на концесионер, за подбор или за определяне на концесионер;

3. непредставяне от участника на информация, необходима за удостоверяване на отсъствие на основание за изключване или на изпълнението на изискванията относно професионалните или техническите способности, и/или към финансово и икономическо състояние, определени от концедента;

4. не е представил цялата информация, която се изисква от участниците в процедурата за възлагане на концесия, или предоставената от него информация е невярна или непълна.

(6) Основанията за изключване по ал. 4 не се прилагат, когато:

1. в случаите по т. 1 участникът е реабилитиран, както и когато са изтекли или до приключването на процедурата за определяне на концесионер ще изтекат 5 години от изтърпяването на наложеното наказание и участникът е представил доказателства, че е платил дължимите обезщетения за вредите, които са резултат от престъплението;

2. в случаите по т. 2:

а) са изтекли или до приключването на процедурата за определяне на концесионер ще изтекат 5 години от влизането в сила на съответния акт и участникът е представил доказателства, че е изпълнил задълженията, включително за начислени лихви или глоби, или

б) срокът по буква „а“ не е изтекъл, но участникът е представил доказателства, че:

аа) е изпълнил задълженията си, като е платил, или че е допуснато разсрочване, отсрочване или обезпечение на задълженията, включително за начислени лихви или глоби, или

бб) е уведомен за точния размер на задълженията, дължим вследствие на нарушението, в момент, в който не е бил в състояние да вземе мярка по буква „а“ преди изтичането на срока за представяне на заявлението;

3. в случаите по т. 3 е изтекъл срокът, за който е наложено изключването;

4. в случаите по т. 4 участникът е представил доказателства, че е платил дължимите обезщетения, включително за вредите, които са резултат от съответното нарушение;

5. в случая по т. 5 участникът е представил доказателства, че е налице някое от обстоятелствата по чл. 4 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици.

(7) Обстоятелствата по ал. 4 и 5 се удостоверяват с документи и декларации.

(8) Участникът, чието заявление с оферта е класирано на първо място, се определя за концесионер.

Чл. 8ж. (1) Министър-председателят в 7-дневен срок от влизането в сила на решението по чл. 8д назначава комисия за организацията и провеждането на откритата процедура, наричана по-нататък „Комисията”, в състав: председател, заместник-председател и трима членове.

(2) Председател на комисията е министърът на туризма или длъжностно лице от Министерството на туризма, а за заместник-председател и членове се включват представители на Министерството на туризма и един представител на специализираната администрация на Министерския съвет.

(3) Министър-председателят може да прави промени в състава на комисията при смърт, продължително заболяване, прекратяване на служебното правоотношение, конфликт на интереси или друга обективна причина, водеща до невъзможност на неин член да изпълнява задълженията си, както и по негова молба за освобождаване.

(4) Член на комисията не може да е лице:

1. за което е налице конфликт на интереси;

2. което е свързано лице със:

а) кандидат или участник в процедурата, а когато кандидатът или участникът е юридическо лице – и с член на неговия управителен или контролен орган, или

б) посочен подизпълнител или трето лице.

(5) Членовете на комисията са длъжни в тридневен срок от:

1. получаването на заповедта за назначаване на комисията да подадат декларация за отсъствие на конфликт на интереси;

2. узнаването на обстоятелството, че в процедурата участва свързано с тях лице, да подадат искане за освобождаване от комисията.

(6) Председателят, заместник-председателят и членовете на комисията са длъжни да опазват тайната на предоставената им във връзка с провеждането на процедурата информация, за което при назначаването си попълват декларация.

(7) Комисията заседава, когато присъстват повече от половината от членовете ѝ.

(8) Решенията на комисията се вземат с мнозинство.

Чл. 83. (1) Председателят на комисията в тридневен срок от назначаването ѝ свиква заседание.

(2) На първото си заседание комисията:

1. определя датата, мястото и часа на провеждане на откритата процедура и датата, до която се приемат заявления с оферти за участие в процедурата, като срокът за подаване на заявленията с оферти не може да бъде по-дълъг от 30 дни;

2. одобрява документацията за концесията и определя сроковете и условията на публикуването и на интернет страницата на Министерството на туризма;

3. одобрява образец на декларацията за опазване тайната на сведенията, които се съдържат в документацията за концесията;

4. при необходимост комисията може да привлече експерти, както и служители на Министерството на туризма, които да подпомагат нейната дейност, при спазване на изискванията за опазване тайната на сведенията.

(3) За заседанията на комисията се води протокол.

(4) В своята работа комисията може да се подпомага от определени от нейния председател на първото заседание служители на Министерството на туризма.

(5) Председателят, заместник-председателят, членовете на комисията, привлечените експерти и служителите по ал. 4 са длъжни да опазват тайната на съдържащата се в предложенията информация, да не изнасят материалите за процедурата извън определеното място за заседаване на комисията и да не дават изявления пред средствата за масово осведомяване преди обнародването в „Държавен вестник“ на решението на Министерския съвет за определяне на концесионер, за което попълват декларация.

Чл. 8и. (1) Когато в срока, определен по чл. 8з, ал. 2, т. 1, не постъпи заявление с оферта, комисията има право с решение еднократно да удължи срока за подаването им до 15 дни от датата на публикуването на интернет страницата на Министерството на туризма на съобщението за новия срок.

(2) Откритата процедура се провежда и когато има само един участник.

(3) Откритата процедура не се провежда, ако няма заявили участие лица.

Чл. 8к. Документацията за концесията за морски плаж съдържа:

1. основни технически и други характеристики на обекта на концесията, включително описание на принадлежностите му;

2. изисквания относно съдържанието на разработките по условията на процедурата;

3. описание на услугите и дейностите, които могат да се извършват с обекта на концесията, и условията за извършването им;

4. проект на концесионен договор;

5. размера на гаранцията за участие в процедурата и начина на плащането ѝ в съответствие с решението по чл. 8д;

6. други изисквания към участниците и съдържанието на заявлението и офертата.

Чл. 8л. (1) Участниците в процедурата представят в срока, определен от комисията, заявление с оферта в запечатани пликове в изпълнение на условията на процедурата. Подадените заявления с оферти се завеждат в деловодството на Министерството на туризма и се вписват в регистър по поредността на подаването им.

(2) Заявлението за участие съдържа приложение и документи, подробно описани в одобрената от комисията документация за концесията.

(3) Към офертата си участниците прилагат декларация, в която посочват коя част от съдържащата се в офертата информация представлява търговска тайна.

(4) При сключването на договора за концесия определеният за концесионер участник е обвързан от съдържанието на представената оферта.

(5) Допълнения и изменения в предадените вече заявления с оферти не се допускат. Заявления с оферти, представени след определения от комисията срок, не се приемат и не се разглеждат.

(6) В обявените ден и час за провеждане на процедурата комисията на открито заседание отваря пликовете по реда на тяхното вписване в регистъра и проверява дали са спазени изискванията на документацията за концесията.

(7) В деня по ал. 6 на закрито заседание комисията извършва оценка и класиране на заявленията с офертите при спазване на критериите за оценка, определени в решението на Министерския съвет за откриване на процедурата, и документацията за концесията.

(8) По изключение при повече предложения или при по-голяма сложност и/или обем на офертите председателят на комисията определя срок до седем дни за запознаване на комисията с всички оферти.

Чл. 8м. (1) Комисията изготвя доклад, проект на решение на Министерския съвет и протокол за резултатите от откритата процедура в тридневен срок от приключването ѝ.

(2) Министерският съвет приема решение за определяне на концесионер, което се обнародва в „Държавен вестник“. С решението се оправомощава министърът на туризма да сключи договор за концесия от името на концедента със спечелилия участник, да организира контрола по изпълнението на концесионния договор, както и да предявява вземанията на концедента по съдебен ред и да представлява държавата по дела, свързани с изпълнението на концесионния договор.

(3) Решението по ал. 2 подлежи на обжалване относно неговата законосъобразност по реда на глава шеста на Закона за концесиите в 10-дневен срок от обнародването му в „Държавен вестник“.

(4) За приключване и прекратяване на процедурата за определяне на концесионер се прилагат правилата на раздел XI от глава трета, с изключение на чл. 116 и чл. 117, ал. 2 и 3, и глава шеста на Закона за концесиите. Мотивираното решение на Министерския съвет за прекратяване на процедурата за определяне на концесионер може да се обжалва по реда на глава шеста от Закона за концесиите.

Чл. 8н. За неуредените въпроси, свързани със стратегическото развитие и планиране на концесиите за услуга на морски плаж, финансирането на дейността и Националния концесионен регистър, се прилага Законът за концесиите.

Чл. 8о. (1) Министърът на туризма и определения за концесионер участник сключват договор за концесия в едномесечен срок от влизането в сила на решението по чл. 8м, ал. 2.

(2) При отказ за сключване на договора определения за концесионер участник губи гаранцията за участие в процедурата.

(3) Когато до изтичането на срока за сключване на концесионния договор участникът, определен за концесионер, не сключи концесионен договор, концедентът може да приложи разпоредбите на чл. 121, ал. 2 и 3 на Закона за концесиите.

чл. 8п. (1) Концесионният договор се сключва в съответствие с офертата на участника, определен за концесионер, а когато се сключва с класирания на второ място участник - в съответствие с офертата на участника или с постигнатите при преговорите резултати.

(2) Концесионният договор се сключва в писмена форма и съдържа:

1. страните по договора, данни за търговската и други регистрации на концесионера и лицата, които го представляват;

2. предмет и стойност на концесията;

3. изискванията на предмета на концесията;

4. описание, характеристики и показатели на обекта на концесията;

5. датата на влизане в сила на договора, предварителните условия, когато има такива, конкретния срок на концесията и общия срок на всички допустими удължавания, предвидени с клауза за преразглеждане;

6. условията, реда и сроковете за предаване на обекта на концесията в началото и в края на концесията, както и при предсрочно прекратяване на концесионния договор;

7. условията за осъществяване на концесията и тежестите, когато има такива;

8. разпределението на рисковете между концесионера и концедента;

9. правата и задълженията на страните, включително условията и сроковете за тяхното изпълнение;

10. размера, сроковете и реда за заплащане на концесионното възнаграждение;

11. клауза за индексация, когато такава се предвижда, съдържаща условията и реда за актуализация на първоначалната стойност на концесията и/или на концесионното възнаграждение;

12. вида, размера, сроковете и начините за предоставяне на гаранциите и на обезпеченията за изпълнение на задълженията по договора;

13. приложимите задължения, свързани с националната сигурност и отбраната на страната, за живота и здравето на гражданите, за околната среда, за защитените територии, зони и обекти и за обществения ред, когато е приложимо;

14. приложимите задължения за застраховане на обекта на концесията;

15. условията и реда за финансиране на отстраняването на нанесени екологични щети;

16. условията и реда за извършване на отчетност и контрол на изпълнение на задълженията на концесионера, включително изпълнението на финансово-икономическия модел;

17. отговорностите за неизпълнение на задълженията по договора;

18. условията, реда и сроковете за обмен на информация между страните, включително по електронен път, и за извършване на мониторинга и контрола по изпълнение на договора;

19. условията и реда за решаване на споровете между страните;

20. клаузите за преразглеждане, ако такива са предвидени, както и основанията, и реда за предсрочно прекратяване на договора;

21. изискванията относно състоянието, в което обектът на концесията се предава на концедента след изтичането на срока на концесията;

22. приложимото право;

23. други, в зависимост от приложимите разпоредби на действащото законодателство.

(3) Когато е приложимо, концесионният договор съдържа и дела от концесията и видовете дейности от предмета на концесията, които ще се изпълняват от подизпълнители за всеки от посочените в заявлението или офертата подизпълнители.

(4) Неразделна част от концесионния договор са предложението и офертата на участника, определен за концесионер.

Чл. 8р. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на концесионния договор определеното от концедента длъжностно лице изпраща по електронен път чрез електронни средства обявление за възложена концесия за публикуване в Националния концесионен регистър.

(2) Обявлението за възложена концесия се публикува в съответния електронен формуляр и съдържа резултатите от проведената процедура за определяне на концесионер, включително:

1. концедент;
2. прогнозна стойност и стойност на концесията;
3. конкретния срок на концесията;
4. условия за влизане в сила на концесионния договор;
5. информация за концесионера относно:
 - а) името, съответно наименованието;
 - б) формата на участие - самостоятелно или в група от икономически оператори;
 - в) лицата, които представляват икономическия оператор според регистъра, в който е вписан, ако има такъв регистър;
 - г) името, съответно наименованието на посочените в заявлението подизпълнители;
6. вида на проведената процедура;
7. критериите за възлагане на концесията;
8. друго, посочено в съответния електронен формуляр.

(3) В деня на изпращането за публикуване на обявлението за възложена концесия определено от концедента длъжностно лице открива в Националния концесионен регистър партида на концесията и публикува в нея концесионния договор. В публикувания в Националния концесионен регистър концесионен договор се заличават защитената със закон информация, чувствителната информация, както и информацията, определена като поверителна."

4. Създава се глава втора „б“ с чл. 8с-8ш:

„Глава втора „б“

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОНЦЕСИОННИЯ ДОГОВОР. ДОГОВОР ЗА ПОДИЗПЪЛНЕНИЕ. ИЗМЕНЕНИЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА КОНЦЕСИОНЕН ДОГОВОР

Чл. 8с. (1) За изпълнение на концесионния договор се прилагат разпоредбите на раздел II, глава IV, с изключение на чл. 130 от ЗК.

(2) За срока на изпълнение на концесионния договор не се допуска настъпването на основание за изключване по чл. 8е, ал. 4 както за концесионера, така и за членовете на неговия управителен или надзорен орган. Концесионерът уведомява концедента за настъпването на основание за изключване в 30-дневен срок от настъпването на основанията за изключване или от получаването на информация за настъпването от друго лице.

(3) В уведомлението по ал. 2 концесионерът посочва мерките, които ще предприеме за отстраняване на последиците и за ефективното предотвратяване на бъдещи случаи на неправомерни прояви, както и срока за предприемане на мерките. Мерките може да са кадрови и организационни, като: прекъсване на всякакви връзки с лица или организации, замесени в неправомерните прояви; мерки за кадрова реорганизация; внедряване на системи за отчетност и контрол; създаване на структура за вътрешен одит, която да следи за съответствието, както и приемане на вътрешни правила за търсене на отговорност и обезщетяване.

Чл. 8т. (1) С договора за подизпълнение концесионерът възлага изпълнението на конкретно определени дейности от предмета на концесията.

(2) Договор за подизпълнение може да се сключи само с лице, което отговаря на професионалните и техническите изисквания съобразно извършваната дейност, когато такива са посочени в обявлението за откриване на процедурата или в документацията за концесията.

(3) Концесионерът може да сключва договори за подизпълнение за дела от концесията и за видовете дейности от нейния предмет, които е посочил в заявлението и офертата.

(4) Концесионерът отговаря солидарно с подизпълнителя за изпълнението на дейностите, възложени с договора за подизпълнение.

Чл. 8у. Концесионерът е длъжен в срок до десет работни дни от сключването да предостави на концедента договора за подизпълнение, както и информация относно подизпълнителя, включваща:

1. името, съответно наименованието;
2. данните за контакт, включително електронен адрес;
3. лицата, които представляват подизпълнителя според регистъра, в който е вписан, ако има такъв регистър;
4. доказателства за професионалните и техническите изисквания съобразно извършваната дейност.

Чл. 8ф. (1) При последващо възникване на опасност за националната сигурност и отбраната на страната, за живота и здравето на гражданите, за околната среда, за защитените територии, зони и обекти и за обществения ред страната по концесионния договор, която е узнала за това, е длъжна незабавно да уведоми другата страна.

(2) Когато наличието на обстоятелство по ал. 1 е констатирано от компетентен орган, той незабавно уведомява концедента.

(3) При възникването на обстоятелство по ал. 1 концесионният договор се изменя, ако е налице някое от основанията по чл. 8х от този закон, или се прекратява.

Чл. 8х. (1) Концесионният договор може да се изменя само в случаите, определени с този закон.

(2) Изменението на концесионния договор не може да освобождава концесионера от поетия оперативен риск.

(3) Концесионният договор може да се изменя, когато:

1. чрез клауза за преразглеждане, определена в документацията за концесията, е предвидена възможност за изменения, независимо от тяхната стойност, или

2. стойността на изменението е под 10 на сто от стойността на концесията и не води до изменение на цялостния характер на концесията, или

3. промяната, независимо от нейната стойност, не е съществена по смисъла на чл. 137, ал. 5 от Закона за концесиите.

(4) Когато концесионният договор се изменя повторно на основание по ал. 3, т. 2, прагът от 10 на сто от стойността на концесията се изчислява спрямо сумата от първоначалната стойност на концесията и стойността на предходните изменения независимо от тяхното основание.

(5) Клауза за преразглеждане се предвижда в документацията за концесията и съдържа опция или възможност за изменение на стойността на концесията или на нейния срок. Клаузата за преразглеждане ясно, точно и недвусмислено определя обхвата и естеството на предвидените опции и изменения, без да дава възможност да се променя предметът на концесията.

(6) С опция на концедента се предоставя право след сключването на концесионния договор да възложи на концесионера допълнително строителство или услуги, които не са включени в договора.

(7) Когато след сключването на концесионния договор възникне обстоятелство, което концедентът не е могъл да предвиди при възлагането на концесията и което налага изменение на концесионния договор, договорът може да се измени, ако това не води до промяна на цялостния характер на концесията, до увеличаване на първоначалната стойност на концесията с повече от 50 на сто и до удължаване на срока на концесията с повече от една трета от определения с договора конкретен срок.

(8) Увеличението до 50 на сто по ал. 7 се изчислява спрямо първоначалната стойност на концесията без натрупване на стойностите на предходни промени независимо от тяхното основание.

(9) Изменение на концесионния договор, което не отговаря на условията по ал. 3, е недействително.

(10) При изчисляване на стойността на концесията тя се актуализира съобразно клаузата за индексация, когато такава е предвидена с концесионния договор, а когато не е предвидена - със стойността на средната инфлация за предходните 12 месеца.

(11) Средната годишна инфлация се определя по индекс на Националния статистически институт.

(12) Изменение на концесионния договор се извършва с допълнително споразумение след мотивирано предложение на една от страните по договора.

(13) Концедентът отправя, приема или отказва да приеме предложение за изменение на концесионния договор.

(14) Когато изменението на концесионния договор е в рамките на решението за откриване на процедурата или определянето на концесионер, изменението се прави без издаване на ново решение от концедента.

(15) В 30-дневен срок от сключването на допълнителното споразумение определеното от концедента длъжностно лице публикува обявление в Националния концесионен регистър за изменение на възложена концесия, което е с минималното съдържание, определено в приложение № 9 от Закона за концесиите.

Чл. 8ц. (1) Когато някоя от страните твърди, че е възникнало основание за изменение на концесионния договор, но не може да бъде постигнато съгласие за изменението на договора, спорът се решава от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(2) След влизането в сила на съдебното решение страните подписват допълнително споразумение за изменение на договора или концесионният договор остава непроменен.

Чл. 8ч. (1) Концесионерът уведомява концедента за подготвяно преобразуване с универсално правоприемство и прави предложение за замяна на концесионера с правоприемник. Към предложението концесионерът представя информация за условията на подготвяното преобразуване, както и доказателства, че правоприемникът отговаря на условията за участие и че за него не е налице основание за изключване.

(2) Когато правоприемникът отговаря на изискванията по ал. 1, концедентът издава решение, с което дава съгласие за замяна на концесионера. Решението се издава в двумесечен срок от подаването на искането или от отстраняването на нередовностите по него. След влизането в сила на преобразуването концедентът и правоприемникът сключват допълнително споразумение за изменение на концесионния договор чрез замяна на концесионера.

(3) Когато правоприемникът не отговаря на изискванията на ал. 1, концедентът издава решение, с което отказва замяната на концесионера.

(4) При преобразуване на концесионера чрез промяна на правната форма концесионерът или неговият правоприемник уведомява концедента за извършеното преобразуване. В този случай изискванията на ал. 1-3 не се прилагат.

Чл. 8ш. (1) Концесионният договор се прекратява с изтичането на срока на концесията.

(2) Преди изтичането на срока на концесията концесионният договор се прекратява от концедента без предизвестие, когато са налице доказателства, че към датата на сключването на концесионния договор за концесионера е било налице основание за изключване по реда на този закон.

(3) Преди изтичането на срока на концесията концесионният договор се прекратява:

1. с пълното погиване на обекта на концесията;
2. при прекратяване на дружеството-концесионер - от датата на прекратяване на дружеството;
3. при обявяване в несъстоятелност на концесионера - от датата на влизане в сила на съдебното решение;

4. при съдебно решение за прекратяване на концесионния договор - от датата на влизане в сила на съдебното решение;

5. на други основания, предвидени в закон или с концесионния договор - от датата, посочена в тях.

(4) В случаите по ал. 2 страната, която е узнала за настъпването на основанието за прекратяване, уведомява другата страна за прекратяването на концесионния договор в 10-дневен срок от узнаването.

(5) Концесионният договор може да бъде прекратен едностранно от концедента:

1. при последващо възникване на опасност за националната сигурност и отбраната на страната, за живота и здравето на гражданите, за околната среда, за защитените територии, зони и обекти и за обществения ред, освен ако е налице основание за изменение на договора, или

2. когато концесионерът не е уведомил концедента за настъпване на основание за изключване в срока по чл. 8с, ал. 2 или не е предприел в срок посочените от него мерки за отстраняване на последиците и за ефективното предотвратяване на бъдещи случаи на неправомерни прояви;

3. когато преобразуването с универсално правоприемство на концесионера е извършено:

а) без да е издадено решение на концедента, с което дава съгласие за замяна на концесионера, освен ако правоприемникът докаже, че отговаря на условията за участие и че за него не е налице основание за изключване, или

б) при издадено решение на концедента, с което отказва замяната на концесионера.

(6) Концесионният договор може да бъде прекратен едностранно или по взаимно съгласие при условия, предвидени със закон или с концесионния договор.

(7) При неизпълнение на задължение по концесионния договор изправната страна може да го прекрати с писмено предизвестие, като даде на другата страна подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще счита договора за прекратен.

(8) Едностранното прекратяване на концесионния договор, отправянето на предложение или приемането на предложение за прекратяване на договора по взаимно съгласие се извършват с решение на концедента.

(9) В решението по ал. 1 концедентът посочва последиците от прекратяването на концесионния договор в съответствие с предвиденото в договора.

(10) Концесионният договор се прекратява и когато бъде обявен за недействителен с влязло в сила съдебно решение.

(11) Обявената недействителност има действие от датата на сключването на концесионния договор.

(12) Определено от концедента длъжностно лице изпраща в 14-дневен срок в Националния концесионен регистър информация за прекратяването на концесионния договор.“

5. Създава се глава втора „В“ с чл. 8щ и 8ю:

„Глава втора „В“

ТЕКУЩ КОНТРОЛ ПО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА СКЛЮЧЕНИТЕ КОНЦЕСИОННИ ДОГОВОРИ

Чл. 8щ. (1) Текущият контрол по изпълнението на концесионните договори включва периодичен контрол на изпълнението на условията на концесията и на задълженията на концесионера по концесионния договор в съответствие с предвиденото в него.

(2) Когато в концесионния договор не е предвиден ред за извършване на текущ контрол от страна на концедента, той се извършва по ред, определен от органа, който осъществява контрола по изпълнението му.

(3) Текущият контрол за изпълнение на сключените концесионни договори се осъществява от министъра на туризма чрез длъжностни лица от съответната администрация.

(4) Длъжностните лица по ал. 3 осъществяват текущия контрол чрез периодични проверки на изпълнението на задълженията на концесионерите по конкретните концесионни договори, включително по изпълнението на задълженията за концесионни плащания.

(5) Проверката по ал. 4 се извършва чрез:

1. проверка и анализ на документите за отчитане на резултатите от изпълнението на задълженията на концесионера, определени в концесионния договор;

2. планирани проверки на място, извършвани въз основа на предварително одобрен график;

3. извънредни проверки на място;
4. геодезическо или друго измерване на място.

(6) Проверките по изпълнението на концесионните договори завършват с констатации по отношение на изпълнението от страна на концесионера на:

1. условията за осъществяване на концесията;
2. задълженията по концесионния договор;
3. сроковете за изпълнение на задълженията;
4. изпълнението на задълженията за концесионни плащания;
5. спазването на нормативните актове, които регламентират дейностите, свързани със съответния обект на концесията.

(7) Въз основа на констатациите по ал. 6 длъжностните лица изготвят констативен протокол за осъществения контрол.

(8) Определено от концедента длъжностно лице ежегодно в срок до 30 септември представя в Националния концесионен регистър информация за изпълнението на концесионния договор за предходната година.

(9) Информацията по ал. 8 се изпраща по образец, който се поддържа на интернет страницата на Националния концесионен регистър.

(10) В зависимост от броя на контролираните концесионни договори, от вида на обектите на концесия и от териториалното им местоположение органът, който организира контрола по изпълнението им, назначава една или повече комисии за контрол.

(11) Органът по ал. 10 издава заповед, с която определя:

1. председателя и заместник-председателя на комисията;
2. поименния състав на останалите членове на комисията.

(12) В състава на комисията не може да участва лице, което:

1. има материален интерес от концесия - предмет на контрола на комисията;
2. е свързано лице по смисъла на § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗК с концесионер, който е страна по договор - предмет на контрола на комисията, или с негов подизпълнител;
3. не отговаря на условията по т. 1 и 2 и е налице основание за отвод от конкретната концесия.

(13) Комисията за контрол приема правила за своята работа, които се утвърждават от органа, който я е назначил.

(14) На заседанията на комисията за контрол присъстват лицата по ал. 3, чиито доклади са включени в дневния ред. При необходимост комисията за контрол може да кани и други лица на своите заседания или при извършване на проверките.

(15) Комисията за контрол има следните правомощия:

1. разглежда внесените доклади и други документи, като приема решения, с които:

а) дава указания на длъжностните лица;

б) прави предложения до органа, който организира контрола по концесионните договори;

2. извършва проверки на място;

3. приема решения относно други въпроси, които имат отношение към изпълнението, изменението и прекратяването на концесионните договори;

4. приема попълнени електронни формуляри за изпълнението на концесионните договори;

5. предлага на органа, който организира контрола по изпълнението на концесионния договор, възлагането на трети лица на изпълнението на определени експертни или технически дейности, свързани с контролната дейност;

6. извършва други действия, свързани с концесионната дейност, определени със заповедта за назначаването и правилата за работата ѝ.

(16) При приемане на решенията си комисията за контрол взема предвид резултатите от извършените експертни и технически дейности по ал. 15, т. 5.

Чл. 8ю. (1) Комисията за контрол приема годишен доклад за изпълнението на концесионните договори, който след одобряването му от органа, който организира контрола по концесионните договори, се представя на концедента.

(2) Годишният доклад съдържа:

1. обобщени резултати за всяка концесия относно:

а) отчетеното от концесионерите изпълнение на концесионните договори;

б) извършените проверки и експертизи;

2. предприети действия за отстраняване на възникнали проблеми при изпълнение на концесионните договори и при извършване на контролната дейност;

3. анализ на изпълнението и неизпълнението на концесионните договори - предмет на извършвания контрол;

4. изводи и препоръки за отстраняване на възникнали проблеми при изпълнение на концесионните договори и подобряване на контролната дейност.

(3) При осъществяване на своята дейност членовете на комисиите за контрол и длъжностните лица имат право:

1. на свободен достъп до подлежащите на контрол обекти на концесия;

2. да изискват и проверяват документи, данни, сведения и справки, свързани с изпълнението на концесионния договор;

3. да изискват от проверяваните лица писмени обяснения във връзка с изпълнението на концесионния договор.

(4) При липса на съдействие от проверяваните лица длъжностните лица и членовете на комисията за контрол могат предварително или при необходимост във връзка с изпълнението на служебните си задължения да искат съдействие от компетентните органи, включително от органите на полицията.“

6. В чл. 22а, ал. 1 се създава т. 3:

„3. Четиридесет на сто от сумата на концесионното възнаграждение и четиридесет на сто от наемната цена постъпват като приход по бюджета на Министерството на туризма.“

§ 5. Законът влиза в сила от датата на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите

С предлаганите в настоящия законопроект изменения и допълнения на Закона за концесиите (ЗК) се цели създаването на специална цялостна уредба на концесиите за услуга с обект морски плаж. Крайбрежната плажна ивица, част от която са морските плажове, е изключителна държавна собственост съгласно чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България. Морският плаж е специфичен обект - основа на летния туризъм, и е с изключително висок обществен интерес, поради което за тези обекти - изключителна държавна собственост, цялостната уредба трябва да е в специален закон, а не разпокъсано в общ закон и специален закон, както е нормативно уредено сега.

Морските плажове попадат в хипотезата на чл. 10, т. 8 от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2014/23/ЕС) от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (Директива за концесиите).

В раздел 2 - Изключения, в чл. 10 - Изключения, приложими към концесии, възложени от възлагащи органи и възложители, изрично се казва, че настоящата директива не се прилага за концесии за услуги за придобиването или наемането независимо с какви финансови средства – на земя, съществуващи сгради или друга недвижима собственост, или права върху тях.

На практика концесията на морски плаж е концесия за услуги и създава права за управление на недвижима собственост срещу съответното задължение да се извършват задължителни дейности и да се заплаща концесионно възнаграждение. Изключенията от обхвата на директивата, предвидени изрично в чл. 10, раздел 2 от същата, са приложими към концесии, за които правилата на директивата са неприложими. И това е извършено предвид спецификата на посочените случаи.

Предвид изложеното включването на процедурите по възлагане на концесия за услуга на морски плаж в Закона за концесиите влиза в противоречие с чл. 10, т. 8 от Директива 2014/23/ЕС, поради което е целесъобразно и юридически прецизно да бъде създаден режим за възлагане на концесия на морските плажове в Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (ЗУЧК).

Консолидирана версия на Директива за концесиите от 1 януари 2018 г. в чл. 6, чл. 7 и приложение II ясно определя възложителя на концесии. Държавата, в качеството си на възложител на концесията за услуга на морски плаж, не е посочена в това приложение. В нея дори не е предвидена фигурата на възложител на концесия за услуга на морски плаж. Това обстоятелство е в потвърждение на твърдението за неприложимостта на тази Директива по отношение на концесиите за услуга на морски плажове. Този факт в допълнение потвърждава, че концесията за услуга на морски плажове не попада в обхвата на Директива 2014/23/ЕС.

Освен че в обхвата на Директива 2014/23/ЕС не влизат морските плажове, същата се прилага само за трансграничните концесии, които са със стойност, равна или по-голяма от 5 548 000 евро - чл. 1 във връзка с чл. 8, т. 1 от същата. Транспонирайки я в българското законодателство чрез Закона за концесиите (ЗК), българският законодател неоснователно приравнява

концесиите без трансграничен интерес на концесиите с трансграничен интерес. Това, от една страна, е в пълно противоречие с основни съображения за създаване на адекватна и балансирана правна рамка, благоприятстваща публичните инвестиции, посочени в преамбюла на Директивата, а от друга страна, е напълно излишно и неприложимо. Сложната процедура с изискванията, посочени в нея, важи за трансграничните концесии, където прогнозната стойност на концесията е значителна сума и целта е да се контролират трансгранични взаимоотношения и интереси в Европейския съюз. Концесиите, които са под 5 548 000 евро, следва да се отдават и контролират по по-улеснени правила и гъвкаво национално законодателство, ориентирани към бизнеса и държавния интерес (особено при обектите – изключителна държавна собственост). По-малко от 3 на сто от всички потенциални концесии за услуга на морските плажове биха надхвърлили този праг и биха могли да попадат в обхвата на Директивата и то в случай че се дадат за максималния срок. Концесиите за морските плажове са преимуществено „национални“, като се има предвид прагът, а сам българският законодател посочва, че откритата процедура е единствено приложима при националните концесии. Нецелесъобразно е прилагането на сложната и дълга процедура за морските плажове, не само защото те не са в обхвата на директивата, а и защото прагът за нейното приложение би обхванал незначителна част от тях. Това би отказало бизнеса от дългосрочни инвестиции, а при липсата на публично-частно партньорство в този сектор ще се застрашат най-вече интересите на посетителите на морския плаж и ще се създадат непредвидени разходи за държавата по отношение на подсигуряването на задължителните дейности. Ще бъде затруднено организирането и прилагането на процедури по възлагане на концесии на морски плажове не само поради много усложнената процедура и удължени

срокове, но и поради липсата на разработена подзаконова нормативна база (Наредба за мониторинга, управлението и контрола на концесиите) и никаква практика по този нормативен акт. В нито един от предложените 39 проекта в Плана за действие на държавните концесии от Министерството на туризма за периода до 2020 г. няма нито една концесия с прогнозна стойност над посочения европейски праг. Това ще доведе до провеждането на излишно и необосновано сложната и дълга процедура за трансграничните концесии при предложените 39 проекта.

В съображения (2) от преамбюла на Консолидираната версия на Директивата от 1 януари 2016 г. е посочено, че „Предвидените в правната рамка правила, приложими за възлагането на концесии, следва да бъдат ясни и прости. Те следва надлежно да отразяват особеностите на концесиите в сравнение с договорите за обществени поръчки и да не водят до прекомерна бюрокрация“. Във връзка с това следва да бъде отбелязано, че по отношение на морските плажове бюрокрацията ще се увеличи прекомерно и неоснователно и това ще влезе в конфликт с цялостната политика на правителството да облекчи административната тежест.

В съображения (5) от преамбюла на Консолидираната версия на Директивата от 1 януари 2016 г.: „...настоящата Директива признава и потвърждава правото на държавите членки и публичните органи да вземат решения относно начина на управление, който те считат за подходящ за предоставяне на строителство и услуги. По-специално настоящата директива не следва по никакъв начин да засяга свободата на държавите членки и публичните органи да предоставят пряко строителство или услуги на населението или да възлагат такова предоставяне на трети лица“. Тоест Директивата предоставя свобода и транспонирането ѝ не следва да е буквално и да води до неприложимост на разписаните в нея правила. Прави

впечатление, че със ЗК се вменияват допълнителни изисквания и утежняващи обстоятелства, които не са залегнали в Директивата.

Всички концесии, чийто обект е изключителна държавна собственост, са в специални закони. Член 25 от ЗК изрично посочва, че концесиите за подземни богатства и за добив на минерална вода се предоставят и изпълняват по реда на специалните закони, и това не е случайно – точно поради специфичния предмет и съсредоточаването на обществения интерес следва и концесиите за морските плажове да бъдат уредени в специален закон, а именно - ЗУЧК. Следва да се има предвид, че всички морски плажове са гранична територия и са от важно значение за националната сигурност и отбраната, а също така концентрират значителен обществен интерес от страна на посетителите им, поради което извеждането им в специален закон е от особена важност. Логиката на законодателя относно управлението на концесиите за подземни богатства и концесиите за добив на минерални води е правилна, доколкото същият ги е изключил от обхвата на действие на ЗК (чл. 25). В случая подходът на законодателя следва да е еднакъв към видовете концесии, засягащи изключителна държавна собственост, което се цели да бъде постигнато с предложеното изменение в чл. 25 и с измененията в ЗУЧК, чрез които концесиите за услуга на морските плажове се изключват от обхвата на общия закон - ЗК, а тяхното възлагане, изпълнение и контрол се уреждат в ЗУЧК.

Трудностите по прилагането на действащата правна уредба произтичат от непълно, разпокъсано и несъобразено със спецификите на морските плажове законодателство. Ето защо не е възможно проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство. Спецификите, които налагат създаването на цялостна нова уредба, са продиктувани от стремежа към преодоляване на трудностите при прилагането, отразяване на най-

добрите международни практики, както и спецификите на обектите, представляващи изключителна държавна собственост, които българският законодател е извел в отделни закони, създаване на цялостна и единна уредба в един специален закон по отношение на концесиите на морските плажове, преодоляване на празноти и пропуски в ЗК, облекчаване на административната тежест, създаване на възможност срокът на процедурите да бъде предвиден и намаляване на тяхната продължителност.

Действащите разпоредби ще продължат да възпрепятстват провеждането на концесионни процедури при ясни правила и предвидими срокове и навлизането на повече инвеститори, реализирането на сериозни инвестиции в публична собственост, както и ще доведат до много по-малки концесионни плащания към бюджета.

Следва да се има предвид, че предлаганите с този Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите промени, засягащи възлагането на концесия за услуга, сключването на договора за концесия, неговото изменение и прекратяване, се доближават максимално до правилата, разписани в ЗК, но съобразени със спецификата на необходимостта да се обезпечат задължителните дейности по морските плажове и предоставянето на допълнителни услуги. Наред с това се стъпва върху нормативната уредба от отменената глава втора „а“ от ЗУЧК, която е доказала своята ефективност в годините и по която са проведени множество процедури и възложените по тях концесии за услуги са ефективни и доходоносни за държавата.

Към настоящия момент има голям брой неохраняеми морски плажове и сроковете на много концесионни договори изтичат. Държавният интерес е морските плажове да бъдат отдадени на концесия, за да може държавата да печели от дейностите на морските плажове, а не да извършва

разходи за тях. От изключителна важност е морският плаж да бъде обезпечен със задължителните дейности, особено през летния сезон. Сроковете и начинът за провеждане на процедурата и своевременната подготовка на морския плаж за предстоящия сезон от концесионерите са наложителни и са съществен елемент от особеностите на този обект. Ето защо е необходима гъвкава правна рамка, която да отговаря в максимална степен на особеностите при управлението на морските плажове, да е ориентирана еднакво добре както към гарантиране на законосъобразното им ползване и защита интересите на посетителите, така и към бизнеса. По този начин ще бъде осигурен качествен туристически продукт, ориентиран към потребителя, чийто интерес е основен приоритет на Министерството на туризма.

Към настоящия момент са налице 6 висящи процедури по отдаване на концесия за услуга на морски плаж, за които не е предвиден ред за довършването им. В Преходните и заключителните разпоредби на ЗК законодателят не е предвидил разпоредба, която да урежда начина, по който ще се довършват висящите процедури - по реда на глава втора „а“ от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (отм. от 1 януари 2019 г.) или по реда на ЗК. Единствено в § 4, ал. 1 е посочено как се довършват процедурите, които са открити по чл. 39 от ЗК (отм. на 2 януари 2018 г.). За специалния закон, по който се отдаваха концесиите за услуги на морски плаж, обаче, такава разпоредба липсва. Наред с недопустимия правен вакуум, който се създава, това ще доведе и до проблеми с туроператори, особено чуждестранни, които държат на договори за концесии на морските плажове поради тяхната стабилност във времето и поради това, че гарантират грижа за живота и здравето на чуждите туристи.

С новия § 4 и с изменението на § 5 се цели именно преодоляване на законодателната празнота и уреждане на преходните периоди, в които е прието решение за откриване по реда на отменената глава втора „а“ от ЗУЧК за възлагане на концесии за морски плажове до влизането в сила на този закон, съответно до влизането в сила на ЗК.

С настоящия законопроект се взема добрата практика при възлагането на концесиите и сключването на договорите от отменената глава втора „а“, като същата е синхронизирана в максимална степен със ЗК. Към тази глава се добавят и нови текстове, регулиращи сключването на договора, неговото изпълнение, изменение и прекратяване, както и договор за подизпълнение. Регламентирана е и дейността по контрола по начин, който позволява ефективност при отчитането на изпълнението на изискванията. Предвидено е за неуредените въпроси, свързани със стратегическото развитие и планиране на концесиите за услуга на морски плаж, финансирането на дейността и Националния концесионен регистър, да се прилага Законът за концесиите. Обжалването на решенията на концедента ще се извършва по реда на разпоредбите на ЗК. Използвани са най-добрите практики от ЗК, като са съобразени предложените разпоредби със спецификата на морските плажове. Предлаганите промени следва да бъдат приети в най-кратки срокове с оглед на значителния брой висящи процедури, елиминиране на създадения правен вакуум и големия брой процедури, които предстоят да бъдат открити. Следва да се вземе предвид и приближаващият летен сезон, необходимостта от обезпечаването му и стартиране на подготовката му.

Стабилността и ефективността на предлаганата промяна в нормативната уредба ще създаде трайна бизнес среда и е предпоставка за увеличаване на инвестициите в сектора.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 04.22-8.....

..... 20.02 2019 г.

T-03-00-126/20.02.2019

ДО

Г-ЖА КРАСИМИРА НЕЧЕВА

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА

МИНИСТЕРСТВОТО НА

ТУРИЗМА

На Ваш № Т-03-00-126/19.02.2019 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО НЕЧЕВА,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ относно съгласуването на частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрацията“

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

/ВЕСЕЛИН ДАКОВ/

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителни информация/документи)	
Институция: Министерство на туризма	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 2019 г.	Дата: 20.02.2019 г.
Контакт за въпроси: Василка Цанева – дирекция «УМП» в МТ	Телефони: 02/9046880
1. Дефиниране на проблема: 1. Цялостна уредба на текстове касаещи предоставянето на концесия за услуга на морски плаж е разпокъсана и не е съобразена с подхода на законодателя спрямо концесиите, касаещи изключителна държавна собственост. Налице е необходимост от създаване на гъвкава правна рамка, която да отговаря в максимална степен на особеностите при управлението на морските плажове, да е ориентирана еднакво добре, както към гарантиране на законосъобразното им ползване и защита интересите на посетителите, така и към бизнеса. В преходните и заключителни разпоредби на ЗК законодателят не е предвидил преходна разпоредба, която да урежда начина, по който ще се довършват висящите процедури - по реда на Глава втора „а“ от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие /отм. от 01.01.2019 г./ или по реда на ЗК. От друга страна в Консолидирана версия на Директива за концесиите от 01.01.2018 г. в чл. 6, чл. 7 и приложение II ясно се определя възложителят на концесии. Държавата, в качеството си на възложител на концесията за услуга на морски плаж, не е посочена в това приложение. В нея дори не е предвидена фигурата на възложител на концесия за услуга на морски плаж. Това обстоятелство е в потвърждение на твърдението за неприложимостта на тази Директива по отношение на концесиите за услуга на морски плажове. <i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i> - Разпокъсана уредба на законово ниво (в общ и в специален закон) на концесиите на морски плажове; - Празнота в закона във връзка с висящите процедури по отдаване на концесия за услуга на морски плаж и липса на ред за довършването им, както и за сключените концесионни договори по реда на отменената глава втора „а“ от ЗУЧК, но след влизане в сила на ЗК от 02.01.2018 г.; - Сложни и тежки бюрократични процедури за възлагане на концесия за услуга на морски плаж, водещи до прекомерна административна тежест и невъзможност за определяне на срок за приключването им. Законът за концесиите (ЗК/закона) е приет в края на 2017 г. и е в сила от 1 януари 2018	

г. Със закона са въведени изискванията на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия и на Директива на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (89/665/ЕИО) относно изискванията, свързани с концесии за строителство и концесии за услуги. ДИРЕКТИВА 2014/23/ЕС се прилага само за трансграничните концесии, които са със стойност равна или по-голяма от **5 548 000** евро - чл. 1 вр. чл. 8, т. 1 от Консолидираната версия на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия от 01.01.2018 г.

При прилагането на ЗК, както и при изработването на актовете по неговото прилагане, са установени няколко проблема, които изискват законодателни промени. Това са казуси, свързани с концесиите на морски плажове, при които ще бъдат по – приложими индивидуални изисквания с оглед специфичния обект, както и необходимостта от съобразяване с ниския размер на стойност на концесиите на морските плажове. Наред с това, концесията, като форма на публично-частно партньорство изисква законодателство, което да стимулира инвестициите, включително като отразява най-добрите международни практики в тази област и приложимите национални практики. Съгласно ЗК (чл. 1, ал. 1), концесията е определена като публично-частно партньорство, при което икономически оператор изпълнява строителство или предоставя услуги по възлагане от публичен орган чрез концесия за строителство или концесия за услуга. Следва да бъдат предвидени специални изисквания за концесиите за услуга на морски плажове чрез изготвяне на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите, който предвижда изменения и в ЗУЧК и ЗДС.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Сложната процедура, разписана в ЗК, с изискванията, посочени в нея, важи за трансграничните концесии, където прогнозната стойност на концесията е значителна сума и целта е да се контролират трансгранични взаимоотношения и интереси в ЕС. Концесиите, които са под 5 548 000 евро, следва да се отдават и контролират по по-улеснени правила и гъвкаво национално законодателство, ориентирани към бизнеса и държавния интерес /особено при обектите изключителна държавна собственост/. В нито един от предложените 39 проекта в Плана за действие на държавните концесии от МТ за периода до 2020 г., няма нито една концесия с прогнозна стойност над посочения европейски праг. Ето защо ще възникне проблем при провеждането на сложната и дълга процедура за трансграничните концесии при всеки един от предложените 39 проекта.

Освен, че действащите правила за възлагане на концесия за услуга предвиждат много усложнена процедура, те налагат и неяснота по отношение на сроковете, в които същата може да бъде приключена, тъй като се предвиждат възможности за неограничен брой удължаване и

даване на разяснения, което е неприложимо по отношение на морските плажове, които трябва да бъдат обезпечени със задължителните дейности по водно спасяване, медицинско обслужване и санитарно-хигиенно поддържане.

Наред с горепосоченото, логиката на законодателя, относно управлението на концесиите за подземни богатства и концесиите за добив на минерални води е правилна, доколкото същият ги е изключил от обхвата на действие на ЗК /чл. 25/. В случая подходът на законодателя следва да е еднакъв към видовете концесии, касаещи изключителна държавна собственост, което се цели да бъде постигнато с изменението, което ще се предложи в чл. 25 и с измененията в ЗУЧК.

Сегашната уредба е в общ /ЗК/ и специален /ЗУЧК/ закон, което е неефективно, води до противоречие в провеждането на процедурите и до неяснота и несигурност за потенциалните участници.

Трудностите по прилагането не са свързани с порочни практики или подзаконова уредба, а произтичат от непълно, разпокъсано и несъобразено със спецификите на морските плажове законодателство. Ето защо не е възможно проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършвани последващи оценки на действащото в момента законодателство.

2. Цели:

С предложения законопроект се цели:

1. Постигане на пълно съответствие с Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия;
2. Преодоляване на трудностите при прилагането, отразяване на най-добрите международни практики, както и спецификите на обектите, представляващи изключителна държавна собственост, които българския законодател е извел в отделни закони.
3. Създаване на цялостна и единна уредба в един специален закон по отношение на концесиите на морските плажове.
4. Преодоляване на празноти и пропуски в ЗК.
5. Облекчаване на административната тежест и създаване на възможност срокът на процедурите да бъде предвиден и намаляването на тяхната продължителност.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

1. Министър на туризма и Министерство на туризма;
2. Министерски съвет;

3. Представители на различни ведомства в концесионната комисия;
4. Икономически оператори – всички концисионери и наематели – общо действащи концесионни договори към момента 144 бр., вкл. концесионни договори, които изтичат през 2019 г. – 9 бр., висящи концесионни процедури, които все още не са приключили – 6 бр. и други концесионни договори, които са в процес на прекратяване. Тук следва да се посочат и 39 проекта за откриване на процедури за възлагане на концесия за услуга на морски плаж, включени в приетия План за действие на държавните концесии за периода до 2020 г.
5. Гражданите, потребители на туристически услуги.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Вариант 0 „Без действие“

При този вариант ще са налични:

Несъответствие с Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия.

Наличие на трудности при прилагането и отразяването на най-добрите международни практики, както и несъобразяване със спецификите на обектите, представляващи изключителна държавна собственост, една част от които българския законодател е извел в отделни закони, а друга е оставил в общия ред на ЗК.

Вариант 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“:

Постигане на пълно съответствие Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия; стимулиране на инвестиции. Увеличаване на инвеститорите при концесионирането на морски плажове, адекватни изисквания за приложима процедура за морските плажове. Облекчаване на административната тежест за бизнеса. По – кратки и ясни процедури за концесии и търгове на морски плажове. По-малък брой неохраняеми плажове.

Следва да бъдат предвидени специални изисквания за концесиите за услуга на морски плажове чрез изготвяне на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите, който предвижда изменения и в ЗУЧК и ЗДС, както следва:

1. Промени в чл. 25, ал. 3 от ЗК:

Крайбрежната плажна ивица, част от която са морските плажове, е изключителна държавна собственост, съгласно чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България. Морският плаж е специфичен обект - основа на летния туризъм и с изключително висок обществен интерес, поради което за тези обекти - изключителна държавна собственост, цялостната уредба трябва да е в специален закон, а не разпокъсано в общ закон и специален закон, както е нормативно уредено сега.

2. Промени в преходните и заключителни разпоредби, с които се създава нов параграф 4а и се добавя текст в пар. 5, ал. 1:

С оглед съществуващата празнота в закона е необходимо уреждане на висящите процедури. Към настоящия момент са налице 6 висящи процедури по отдаване на концесия за услуга на морски плаж, за които не е предвиден ред за довършването им. В преходните и заключителни разпоредби на ЗК законодателят не е предвидил разпоредба, която да урежда начина, по който ще се довършват висящите процедури - по реда на Глава втора „а“ от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие /отм. от 01.01.2019 г./ или по реда на ЗК. Единствено в пар. 4, ал. 1 е посочено как се довършват процедурите, които са открити по чл. 39 на ЗК /отм. на 02.01.2018 г./. За специалния закон, по който се отдаваха концесиите за услуги на морски плаж, обаче, такава разпоредба липсва. Наред с правния вакуум, който се създава, това ще предотврати и проблеми с туроператори, които държат на договори за концесии на морските плажове, поради тяхната стабилност във времето, гарантиращи грижа за живота и здравето на чуждите туристи.

С новия § 4а и с изменението на § 5, ал. 1 се цели именно преодоляване на законодателната празнота и уреждане на преходните периоди, в които е прието решение за откриване по реда на отменената глава втора "а" от ЗУЧК за предоставяне на концесии за морски плажове до влизането в сила на този закон, респективно до влизане в сила на ЗК и на пар. 34 от същия.

3. Промени в чл. 7 от ЗУЧК

Целесъобразно и юридически прецизно е да бъде създаден режим за предоставяне на концесия на морските плажове в Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (ЗУЧК).

Всички концесии, чийто обект е изключителна държавна собственост, са в специални закони. Чл. 25 от ЗК изрично посочва, че концесиите за подземни богатства и за добив на минерална вода се предоставят и изпълняват по реда на специалните закони и това не е случайно - точно поради специфичния предмет и съсредоточаването на обществения интерес следва и концесиите за морските плажове да бъдат уредени в специален закон, а именно - ЗУЧК. Следва да се има предвид, че всички морски плажове са гранична територия и са от важно значение за националната сигурност и отбраната, а също така концентрират значителен обществен интерес от страна на посетителите им, поради което извеждането им в специален закон е от особена важност. Логиката на законодателя, относно управлението на концесиите за подземни богатства и концесиите за добив на минерални води е правилна, доколкото същият ги е изключил от обхвата на действие на ЗК /чл. 25/. В случая подходът на законодателя следва да е еднакъв към видовете концесии, касаещи изключителна държавна собственост, което се цели да бъде постигнато с предложеното изменение в чл. 25 от ЗК и с измененията в ЗУЧК, чрез които концесиите за услуга на морските плажове се изключват от обхвата на общия закон - ЗК, а тяхното предоставяне, изпълнение и контрол се уреждат в ЗУЧК.

4. Промени в чл. 8 от ЗУЧК и създаване на глава втора „а“ с чл. 8а- 8п

В съображения (2) от преамбюла на Консолидираната версия на Директивата от 01.01.2016 г. е посочено, че „Предвидените в правната рамка правила, приложими за възлагането на концесии, следва да бъдат ясни и прости. Те следва надлежно да отразяват особеностите на концесиите в сравнение с договорите за обществени поръчки и да не водят до прекомерна бюрокрация“. В случай, че при възлагането на концесия за услуга на морски плаж се прилагат правилата, предвидени в ЗК, бюрокрацията ще се увеличи прекомерно и неоснователно и ще влезе в конфликт с цялостната политика на правителството да облекчи административната тежест. С предвижданите промени по отношение на морските плажове и

въвеждането на специални правила, съобразени със спецификата на обекта, ще се намали административната тежест и ще се създаде гъвкава правна рамка, която да отговаря в максимална степен на особеностите при управлението на морските плажове, да е ориентирана еднакво добре, както към гарантиране на законосъобразното им ползване и защита интересите на посетителите, така и към икономическите оператори, в съответствие с цялостната политика на правителството за облекчаване на административната тежест.

В съображения (5) от преамбюла на Консолидираната версия на Директивата от 01.01.2016 г. - „...настоящата Директива признава и потвърждава правото на държавите членки и публичните органи да вземат решения относно начина на управление, който те считат за подходящ за предоставяне на строителство и услуги. По-специално настоящата директива **не следва по никакъв начин да засяга свободата на държавите членки и публичните органи да предоставят пряко строителство или услуги на населението или да възлагат такова предоставяне на трети лица**“. Тоест Директивата предоставя свобода и транспонирането и не следва да е буквално и да води до неприложимост на разписаните в нея правила

5. Промени в ЗУЧК, с които се създава глава втора „б“ с чл. 8р - 8ч: ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОНЦЕСИОННИЯ ДОГОВОР. ДОГОВОР ЗА ПОДИЗПЪЛНЕНИЕ. ИЗМЕНЕНИЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА КОНЦЕСИОНЕН ДОГОВОР.

ДИРЕКТИВА 2014/23/ЕС се прилага само за трансграничните концесии, които са със стойност равна или по-голяма от **5 548 000** евро - чл. 1 вр. чл. 8, т. 1 от Консолидираната версия на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия от 01.01.2018 г. Транспонирайки я в българското законодателство чрез Закона за концесиите (ЗК), българският законодател приравнява концесиите без трансграничен интерес на концесиите с трансграничен интерес.

Прехвърляйки концесиите на морски плажове в ЗУЧК ще се създаде балансирана правна рамка, благоприятстваща публичните инвестиции, посочени в преамбюла на Директивата. Сложната процедура с изискванията, посочени в нея, важи за трансграничните концесии, където прогнозната стойност на концесията е значителна сума и целта е да се контролират трансгранични взаимоотношения и интереси в ЕС. Концесиите, които са под прага и, следва да се отдават и контролират по по-улеснени правила и гъвкаво национално законодателство, ориентирани към бизнеса и държавния интерес /особено при обектите изключителна държавна собственост/. Около 2 % от концесиите за услуга на морските плажове биха надхвърлили този праг и попадат в обхвата на Директивата и то в случай, че се дадат за максималния срок. За тези концесии е редно да се прилага ЗК, но за тези под прага е по –мотивирано да се прилага предлаганата със ЗУЧК процедура. Концесиите за морските плажове са преимуществено „национални“, като се има предвид прагът, а сам българският законодател посочва, че откритата процедура е единствено приложима при националните концесии. Нецелесъобразно е прилагането на сложната и дълга процедура за останалите 98 % от морските плажове. Това би отказало бизнеса от дългосрочни инвестиции, а при липсата на публично-частно партньорство в този сектор, ще се застрашат най-вече интересите на посетителите на морския плаж и ще се създадат непредвидени разходи за държавата, по отношение на подsigуряването задължителните дейности.

В одобрения план за концесиите всички предвидени 39 бр. концесии за периода 2019 – 2020г. на морски плажове са под прага, определен в Директивата.

Следва да се има предвид, че необходимите промени, касаещи предоставянето на концесия за услуга, сключването на договора за концесия, неговото изменение и прекратяване, се доближават максимално до правилата, разписани в ЗК, но съобразени със спецификата на необходимостта да се обезпечат задължителните дейности по морските плажове и предоставянето на допълнителни услуги. Наред с това е необходимо да се стъпи върху

нормативната уредба от-отменената Глава втора „а“ от ЗУЧК, която е доказала своята ефективност в годините и по която са проведени множество процедури и възложените по тях концесии за услуги са ефективни и доходоносни за държавата.

Към настоящия момент има голям брой неохраняеми морски плажове и изтичат сроковете на много концесионни договори. Държавният интерес е морските плажове да бъдат отдадени на концесия, за да може държавата да печели от дейностите на морските плажове, а не да извършва разходи за тях. От изключителна важност е морският плаж да бъде обезпечен със задължителните дейности, особено през летния сезон. Сроковете и начина за провеждане на процедурата и своевременната подготовката на морския плаж за предстоящия сезон от концесионерите са наложителни и съществен елемент от особеностите на този обект. Ето защо е необходима гъвкава правна рамка, която да отговаря в максимална степен на особеностите при управлението на морските плажове, да е ориентирана еднакво добре както към гарантиране на законосъобразното им ползване и защита интересите на посетителите, така и към бизнеса. По този начин ще бъде осигурен качествен туристически продукт, ориентиран към потребителя, чийто интерес е основен приоритет на министерство на туризма.

6. Промени в ЗУЧК, с които се създава глава втора „в“ с членове 8ш – 8щ:

ТЕКУЩ КОНТРОЛ ПО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА СКЛЮЧЕНИТЕ КОНЦЕСИОННИ ДОГОВОРИ

При тези промени следва да се вземе предвид добрата практика при предоставянето на концесиите и сключването на договорите от отменената глава втора „а“, като същата се синхронизира в максимална степен със ЗК и Директивата. Прогнозната стойност на концесията се изчислява по реда на ЗК и Наредбата за финансово-икономическите елементи на концесията. Към тази глава се добавят и нови текстове, регулиращи сключването на договора, неговото изпълнение, изменение и прекратяване, както и договор за подизпълнение. Регламентирана е и дейността по контрола, по начин, който позволява ефективност при отчитането на изпълнението на изискванията. Предвидено е за неуредените въпроси, свързани със стратегическото развитие и планиране на концесиите за услуга на морски плаж, финансирането на дейността и Националния концесионен регистър, да се прилага Законът за концесиите. Обжалването на решенията на концедента ще се извършва по реда на разпоредбите на ЗК. Използвани са най-добрите практики от ЗК, като са съобразени предложените разпоредби със спецификата на морските плажове. Предлаганите промени следва да бъдат приети в най-кратки срокове с оглед значителния брой висящи процедури, елиминиране на създадения правен вакуум и големия брой процедури, които трябва да бъдат открити. Следва да се вземе предвид и наближаващият летен сезон, необходимостта от обезпечаването му и стартиране на подготовката му.

7. Промени в Закона за държавната собственост – в чл. 16, ал. 3 думите „е по-висока“ да се заменят с „не е по-висока“.

На последно място и с оглед не противоречивост между Закона за концесиите и Закона за устройството на Черноморското крайбрежие от една страна, и Закона за държавната собственост (ЗДС) от друга, е предвидена промяна, която уеднаквява нормите, касаещи отдаването на морски плаж под наем. Изискванията заложили в хипотезата на чл. 16, ал. 3 от ЗДС и тези регламентирани в ЗК и ЗУЧК са в коренно противоречие, тъй като ЗДС (чл. 16, ал. 3), не позволява отдаването под наем на плаж, когато прогнозната стойност на приходите е по-ниска от европейския праг, а ЗК (§ 34 от ПЗР) и ЗУЧК (чл. 7, ал. 5) точно обратното. Колизията между нормите посочени по-горе създава пречки при прилагането им. Следва да се има

предвид, че освен противоречие с разпоредбите от българското право, разпоредбата на чл. 16, ал. 3 от ЗДС, противоречи и на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия. Ето защо се предлага, текстът на чл. 16, ал. 3 от ЗДС, да се измени по начин, по който да не противоречи, както на българското право, така и на това на Европейския съюз. По този начин ясно и категорично ще бъдат преодолени различията при прилагането на разпоредбите касаещи отдаването под наем и уредбата ще придобие непротиворечив и детайлен характер.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

- Вариант 0 „Без действие“

При вариант 0 „Без действие“

Съществуващите разпоредби, които ще продължат да възпрепятстват провеждането на концесионни процедури при ясни правила и предвидими срокове и навлизането на сериозни инвеститори, реализирането на сериозни инвестиции в публична собственост, както и ще доведат до много по-малки концесионни плащания към бюджета.

- Вариант 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“:

Приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите не може да има негативни въздействия.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

- Вариант 0 „Без действие“ : При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.

- Вариант за действие 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“.

С проекта се предлага създаването на гъвкава правна рамка, която да отговаря в максимална степен на особеностите при управлението на морските плажове, да е ориентирана еднакво добре, както към гарантиране на законосъобразното им ползване и защита интересите на посетителите, така и към бизнеса. Предлага се и създаването на разпоредби, свързани с изпълнението на концесионните договори, като се отчитат положителните страни от правилата в ЗК и се съобразяват спецификите на морските плажове.

Икономически положителни въздействия:

- Създаване на по-добри условия за навлизане на сериозни инвеститори и реализирането на значителни инвестиции и концесионни плащания в бюджета;
- Подобряване на икономическата среда в регионите, където се реализират инвестициите;
- Качествена, достъпна и сигурна услуга на морските плажове;

Социални положителни въздействия:

Създаването на нови работни места в периода на изпълнение на инвестициите, приходи от данък върху доходите на физическите лица и осигуровки в резултат на новосъздадените работни места;

Екологични положителни въздействия: Не са идентифицирани.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани възможни конкретни рискове от приемането на Закона, включително възникване на съдебни спорове.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☒ Ще се намали

☐ Няма ефект

Чрез създаване на цялостна уредба в специален закон за концесиите за услуга на морски плаж, ще се конкретизират и изяснят условията за участие като същите ще бъдат съобразени със спецификите на обекта на концесията, без да са налице излишни изисквания, които са приложими към концесиите с трансграничен интерес, но са неприложими и нецелесъобразни за националните концесии, което от своя страна ще доведе до намаляване на административната тежест за участниците.

Чрез създаване на цялостна уредба в специален закон за концесиите за услуга на морски плаж ще се създаде възможност да се предвиди срокът и ще се съкрати продължителността за провеждане на процедурата.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☒ Актът засяга малките и средни предприятия, чрез създаването на достъпни и ясни правила, съобразени с особеностите на обекта, водещи до намаляване на бюрокрацията в съответствие с политиката на правилтелството за намаляване на административната тежест.

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите ще бъде публикуван за обществено обсъждане на Портала за обществени консултации (<http://www.strategy.bg/PublicConsultations>) и на интернет страницата на Министерството на туризма, съгласно чл. 26 от ЗНА, за срок от 14 дни, тъй като предлаганите промени следва да бъдат приети в най-кратки срокове с оглед значителния брой висящи процедури, елиминирани на създадения правен вакуум и големия брой процедури, които трябва да бъдат открити. Следва да се вземе предвид и приближаващият летен сезон, необходимостта от обезпечаването му и стартиране на подготовката му.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултации процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

☒ Не

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Екатерина Дацова – директор на дирекция „УМП“ в Министерството на туризма;

Дата: 20.02.2019 г.

Подписи:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-17-2/19

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: *Съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове*

В отговор на Писмо изх. № I-91-00-9/21.02.2019 г. на Министерството на туризма във връзка с проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на проекта на закон с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният проект на закон не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

Recoverable Signature

X

проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

СПРАВКА

за отразяване на предложенията, постъпили в рамките на общественото обсъждане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите, публикуван на интернет-страницата на Министерския съвет - www.strategy.bg (период на обществено обсъждане 20.02.2019 г. – 06.03.2019 г.)

№	ГРАЖДАНИН / ОРГАНИЗАЦИЯ / ПОТРЕБИТЕЛ	БЕЛЕЖКИ / ПРЕДЛОЖЕНИЯ	ПРИЕМА/НЕ ПРИЕМА	МОТИВИ
1.	Коментар 1 (постъпило чрез www.strategy.bg)	„Като национално представителна работодателска организация и един от водещите партньори на държавата при формиране на икономическата политика на страната, Българската стопанска камара (БСК) изразява несъгласие с новия модел за концесиониране на морските плажове. От началото на годината тези процедури са прехвърлени от обхвата на Закона за устройството на Черноморското крайбрежие към новия Закон за концесиите. Промяната е в ущърб на предприемачите, инвеститорите и заетите в туризма, които формират близо 12 на сто от brutния вътрешен продукт на България и привличат милиони туристи у нас. Не бива да се пропуска и фактът, че туристическият сектор е структуроопределящ за българската икономика и от стабилното му развитие зависят редица други отрасли. За нас остава неясно защо една прозрачна и работеща процедура бе заменена с механизъм, който е много по-тромав и сложен. Изискванията към бизнеса за доказване на чисто съдебно минало за страни извън ЕС са на практика неизпълними, а възможността за обжалване на процедурите се отваря за всеки недоволен, което може да доведе до опорочаване на конкурсите и създава несигурност у	Приема се	Становището е в подкрепа на проекта на ЗИД на ЗК

	инвеститорите.	В резултат, бизнестът ще се отдръпне от грижата за плажните ивици и ще бъде стопиран интересът на големите туроператори и инвеститори. В същото време, общините и държавата ще трябва непредвидено да се погрижат за евентуално увеличения брой безстопанствените плажове, вкл. за тяхната охрана, почистване, медицинско обслужване и пр. Не на последно място, новите концесионни процедури ще увредят сериозно имиджа на страната ни като целогодишна дестинация за качествен туризъм на конкурентни цени. БСК винаги е подкрепяла устойчивото развитие на българския туризъм и е активен негов партньор, отчитайки значението му за родната икономика. Ето защо, категорично настояваме за възстановяване на стария законов ред, който предвиждаше възлагането на концесиите да става по силата на Закона за устройство на Черноморското крайбрежие, с решение на Министерския съвет, по предложение на министъра на туризма, докато според Закона за концесиите, концедент е единствено министърът. На разположение сме да съдействаме с експертиза в хода на дискусиите по казуса, с цел положителното му разрешаване.“		
2.	Коментар 2 (постъпило чрез www.strategy.bg)	Обявлението по чл. 83, ал. 2, т. 5 и ал. 3 не само е излишно, защото не води до никакви правни последици, но и обръкващо и ще доведе до проблемите, създадени с Определение № 15199/2018 г. на ВАС. Това обявление трябва да отпадне, защото по ЗК концедент е министърът, а по ЗУЧК - МС. МС не може технически да създава обявления по ЗК за открита процедура по ЗУЧК. Освен това в мотивите към законопроекта трябва да се посочи, че публикуването (а не вписването) по чл. 83, ал. 3 е само за нуждите на статистиката и за публичност, защото иначе не е	Приема се	Отразено е в проекта на ЗИД на ЗК

		ясно защо е това вписване в НКР. Обявление по чл. 8п, ал. 1 трябва да се уеднакви с обявлението по чл. 8п, ал. 2 от законопроекта за предоставяна концесия, като се изпраща след влизане в сила на решението на МС. Правният ефект от това обявление е налице - всички промени в концесията и данните за изпълнението ще се отбелязват по създадената с Обявлението партида в НКР.		
--	--	---	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 366

от 24 юни 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на туризма да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Апостол Михов/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	902-01-32
Дата	24 / 06 2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

1253
мф

№...02.01-72.....

... 24 юни ... 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България
изпращам Ви одобрения с Решение №366..... на Министерския съвет от
2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-155 / 25. 06. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за концесиите, № 902-01-32, внесен от Министерски съвет на 24.06.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

Комисии:

- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по икономическа политика и туризъм

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

